

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Ева Пелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9907** по описа за **2021** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Р. Р., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес] чрез адв. С. С. от САК, срещу Решение от 29.09.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 11-и състав по нахд № 12616/2021 г., в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 21-4332-013770 от 07.07.2021 г., издадено от началник група към Отдел "Пътна полиция" на СДВР относно наложени на касатора на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП две административни наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно приложение на материалния закон. Касаторът визира нарушение на чл.40, ал.3 ЗАНН, тъй като счита, че актът е следвало да бъде съставен в присъствието на свидетел, установил нарушението чрез съставяне на докладна записка за случая от 17.06.2020 г., както и на другия участник в ПТП П. Д.. Вместо това, АУАН бил подписан само от един свидетел. Счита, че актът е съставен извън 3-месечния срок по чл.34 ЗАНН. Излага

доводи за неправилно приложение на чл.188, ал.1 ЗДвП и счита за съществено процесуално нарушение непосочването на тази норма в АУАН и НП. Счита, че е налице несъответствие между словесното описание и правната квалификация на нарушението, като твърди, че не е бил участник в ПТП на 17.06.2020 г., а в АУАН и НП не е описан фактическият състав на нарушение по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП.

Ответникът по касационната жалба Отдел “Пътна полиция” (ОПП) при СДВР не взема становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение от 29.09.2021 г. по нахд № 12616/2021 г., СРС, НО, 12-и състав е потвърдил НП № 21-4332-013770 от 07.07.2021 г., издадено от началник група към Отдел “Пътна полиция” на СДВР в частта на наложени на касатора на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП две административни наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на другия участник в ПТП П. Л. Д.-А., както и писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, съдържат всички необходими реквизити според чл.42 и чл.57 ЗАНН и са съставени в сроковете по чл.34 ЗАНН. Приел е за доказано от обективна и субективна страна извършеното нарушение на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП. Наложеният наказателен акт намерил за съответни на законоустановените размери по чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП при липса на основания за приложение на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Настоящата касационна инстанция възприема съобразно чл.220 АПК правилно установените от първостепенния съд факти: на 17.06.2020 г., около 19:49 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], М. Р. Р., ЕГН [ЕГН], като собственик на лек автомобил марка „О.“, модел „Вектра“, рег. [рег.номер на МПС] , който не може да посочи водача, управлявал личния му автомобил, веднага след кръстовището с [улица], поради частично навлизане от лява в средна пътна лента реализира ПТП с движещия се в средна пътна лента л.а. марка „Б. 525“ с рег. [рег.номер на МПС] , след което без да спре и установи последиците, напуска ПТП.

Правилно и обосновано районният съд е възприел като взаимно безпротиворечива и кореспондираща помежду си доказателствената съвкупност по делото. Според докладна записка от 17.06.2020 г. на Б. Н. З. - м.автоконтрольор в 02 група в 01-ви сектор „К.“ при ОПП на СДВР, длъжностното лице е посетило ПТП с напуснал

участник на л.а. „О. Вектра“, с рег. [рег.номер на МПС] , на [улица], кръстовището с [улица]. На място, с колегата Н. Н., установили л.а. Б. 525 с рег. [рег.номер на МПС] с водач П. Л. Д.-А., ЕГН [ЕГН], която заявила, че около 19:50 часа, л.а. „О. Вектра“, с рег. [рег.номер на МПС] реализирал с нея ПТП, след което напуснал мястото на произшествието.

Според Протокол за ПТП сериен № 1759936 и рег. № 5830 от 17.06.2020 г., съставен от Н. И. Н. – мл.автоконтрольор при ОПП на СДВР, по данни на водача на л.а. Б. 525 с рег. [рег.номер на МПС] , другият участник в ПТП като водач на л.а. „О. Вектра“, с рег. [рег.номер на МПС] , се движел по [улица]с посока от [улица], като на кръстовището с [улица], по неизвестни причини, реализирал ПТП с попътно движещия се автомобил Б. 525 с рег. [рег.номер на МПС] . В протокола като щети по л.а. Б. 525 са отбелязани предна и задна леви врати.

Част от административнонаказателната преписка е декларация от 17.06.2020 г. на другия участник в ПТП П. Л. Д.-А., ЕГН [ЕГН], в която е посочено, че другото ППС се движело в лявата лента и след светофара „я затиснало“. Другият автомобил я ударил от лявата страна, водачът ѝ показал неприлични жестове и избягал от ПТП.

Разпитана като свидетел пред СРС П. Л. Д.-А. установява участието си в ПТП през м.юни 2020 г. Сочил, че се движела в средната лента на [улица]към[жк]и спряла на светофар. Потеглила на зелен сигнал на светофарната уредба, но човекът до нея явно не знаел в коя лента трябвало да отиде, започнал постепенно да се доближава до нейния автомобил и да го изтласква встрани, но от другата ѝ страна имало друг автомобил. Натиснала клаксона няколко пъти, но другият автомобил я ожулил, одраскал ламарините на вратите и си продължил. Когато станал ударът, другият автомобил я изтласквал вдясно, в съседната пътна лента. Пътувала с децата си, които доста се уплашили и разстроили от удара. Ударът не бил силен или страшен, но се усетило зажулването и одраскването в областта на вратите.

В случаи като процесния, с напуснал участник в ПТП, данните са произшествието неминуемо се установяват от другият участник в ПТП, който е останал на място и сигнализирай компетентните органи. При визираната доказателствена съвкупност, правилно и обосновано районния съд е приел, че същата доказва вмененото нарушение по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП по категоричен и несъмнен начин. П. Л. Д.-А. установява в детайли произшествието на два пъти – в саморъчно подписана декларация от 17.06.2020 г. и като свидетел пред СРС. Безпротиворечивото му описание правилно е навело решаващия съд на извод за достоверност на свидетелските показания. Установените на място при посещението на ПТП щети по автомобил Б. 525 с рег. [рег.номер на МПС] в предна и дясна леви врати напълно съответстват на описания от Д. механизъм на произшествието. По делото липсват данни, които да разколебават показанията на другия участник в ПТП, който в сравнително късен за деня час е изпълнил задължението си да изчака компетентните органи да направят оглед на автомобила, в присъствието на двете ѝ деца (протоколът за ПТП е от 21:05 часа).

Правилно при тези данни районният съд е достигнал до извод за доказаност на нарушението на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, според който водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. При обосновано кредитиране на показанията на св. Д. СРС е приел, че ударът е бил осезаем, т.е. могъл е да бъде усетен от водачите и пътниците в

автомобилите, между които е имало съприкосновение. Правилно при тези данни е определена субективната страна на нарушението под формата на пряк умисъл за водача на л.а. „О. Вектра“, с рег. [рег.номер на МПС] , който е съзнавал наличието на пътен инцидент и неговите общественоопасни последици, но е напуснал ПТП. Поведението му нарушава нормата на чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, която забранява самото напускане на произшествието, без да се установят настъпилите от него щети. Ето защо е неоснователно възражението на касатора, че в АУАН и НП не са описани настъпилите щети, тъй като същите не са съставомерни по чл.123, ал.1, т.1, а по т.2 и т.3 на същата норма, които обаче в случая са неприложими.

Тук е мястото да се посочи, че АУАН е съставен в хипотезата на чл.40, ал.4 ЗАНН, тъй като нарушението е установено въз основа на официални документи - Протокол за ПТП сериен № 1759936 и рег. № 5830 от 17.06.2020 г. Изложеното е достатъчно основание да се приемат като неоснователни касационните оплаквания за нарушение на чл.40, ал.3 ЗАНН. Но за пълнота на изложението следва да се споделят като правилни доводите на районния съд, подкрепени с практика на касационната инстанция, че в хипотезата на чл.40, ал.3 ЗАНН е достатъчно АУАН да бъде подписан от един свидетел, присъствал на съставяне на АУАН. Неотбелязването в акта на причините, поради което същият не може да се състави в присъствието на свидетели от категорията на чл.40, ал.1 ЗАНН, не съставлява съществено процесуално нарушение.

В АУАН и в НП изрично е посочено, че М. Р. Р. се наказва с качеството му на собственик на л.а. „О. Вектра“, с рег. [рег.номер на МПС] . Наказанието е наложено при приложение на презумпцията по чл.188, ал.1, изр.2 от ЗДвП, според който собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Тъй като нормата не урежда състав на нарушение, а единствено авторството на нарушението, непосочването й в АУАН и НП не съставлява съществено процесуално нарушение. Релевантно е отбелязването, че отговорността на лицето се ангажира в качеството му на собственик на автомобила и поради факта, че не е посочил на кого е предоставил МПС-то, която категорично се установява от декларацията му от 15.06.2021 г. „не помня дали аз съм управлявал автомобила на посочената дата и час“. Неустановяването на водача на л.а. „О. Вектра“, с рег. [рег.номер на МПС] , на 17.06.2020 г., около 19:49 часа, не влече незаконосъобразност на НП и се преодолява от презумпцията на чл.188, ал.1, изр.2 ЗДвП.

Съгласно чл.34, ал.1 ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. В случая, нарушителят е открит на 15.06.2021 г., поради което съставеното НП на 07.07.2020 г. е в 3-месечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. Неправилна е тезата на касатора, че срокът тече от 17.06.2020 г., тъй като ответната администрация разполагала с данни за собствеността на МПС. При огромния брой МПС и случаи на произшествия на територията на столицата, не следва да се очаква, че ответната администрация поддържа служители, които във всеки един момент, т.е. непрестанно проверяват собствеността на превозните средства. Логично е организацията на работа в ответната администрация да изисква технологично време на установяване на собственика на МПС, участник в ПТП, по неговото призоваване и снемане на декларация по чл.188 ЗДвП. По изложените съображения, процесното НП

е съставено в 3-месечния срок от откриване на нарушителя и в 1-годишния срок от извършване на нарушението по смисъла на чл.34, ал.1 ЗАНН.

Касационната инстанция приема, че районният съд е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК). Събраните доказателства са пълни, безпротиворечиви и категорично и несъмнено установяват, че касаторът е нарушил задължението си по чл.123, ал.1, т.1 ЗДвП, а именно като участник в ПТП да спре и да установи какви са последиците от произшествието.

Районният съдия не е тълкувал превратно събраните по делото доказателства, нито е допуснал нарушение на правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса. При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства е формирал правилен извод, че касаторът е осъществил от обективна и субективна страна съставите на вмененото му нарушение, като наложените наказания ся в законоустановения размер.

При този изход на спора и на основание чл.63д, ал.4-5 ЗАНН ответника по касация има право на разноски,но същият не е заявил искане в тази насока,поради което разноски не се присъждат.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С.-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 29.09.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-и състав по нахд № 12616/2021 г. в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-013770 от 07.07.2021 г., издадено от началник група към Отдел "Пътна полиция" на СДВР относно наложени на М. Р. Р., ЕГН [ЕГН], на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП две административни наказания „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.